

सह संसृष्टः स्ननं पिबति यो वत्सस्तं वत्सं रुद्रः क्रूरोऽग्निर्हन्ति ।
 अयं हि वत्सः सन्धां सङ्गवपर्यन्तमित्येतादृशीं स्वकीयभाषां
 अतिलङ्घ्य स्ननं पिबति, तस्माद्रुद्रेण तस्य हननं युक्तम् । न ह्युत्त-
 रकाले स्नने पीते सति रात्रावग्निहोत्रार्थं हविर्न सम्भवति ।
 अत्रैतद्धर्मत्रयमवगम्यते दशसु रात्रिषु क्षीरं न ग्राह्यं, प्रतिदि-
 नमासङ्गवं मात्रा सह वत्सो मोचनीयः । पश्चान्मातुः सकाशा-
 दपकर्त्तव्य इति ॥

इति श्रीमाधवीये वेदार्थप्रकाशे यजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे
 प्रथमप्रपाठके प्रथमोऽनुवाकः ॥ १ ॥

द्वितीयोऽनुवाकः ।

प्रथमोऽनुवाकेऽग्निहोत्रस्योपोद्वात उक्तः, द्वितीयेऽग्निहोत्रं
 निरूप्यते । तत्रादौ तावत् स्वाहाकारमन्त्रस्योत्पत्तिं वक्तुं आ-
 ख्यायिकामाह । “प्रजापतिरग्निमसृजत । तं प्रजा अन्वसृज्यन्त ।
 तमभाग उपास्त । सोऽस्य प्रजाभिरपाक्रामत् । तमवरुरुत्समानो-
 ऽन्वैत् । तमवरुन्धन्नाशक्रोत् । स तपोऽतप्यत । सोऽग्निरूपारमत ।
 तापिवैस्यप्रजापतिरिति * । स रराटादुदमृष्ट [२] तद्भृतमभवत् ।
 तस्माद्यस्य दक्षिणतः केशा उन्मृष्टाः । तां ज्येष्ठलक्ष्मीं प्राजापत्ये-
 त्याहुः । यद्रराटादुदमृष्ट । तस्माद्रराटे केशा न सन्ति । त-
 दग्नौ प्रागृह्णात् । तद्वाचिकित्सत् । जुह्वानीश्माहौषाश्मिति ।
 तद्विचिकित्साया जन्म” इति । यदा प्रजापतिना सृष्टमग्निमनु
 प्रजा अन्या असृज्यन्त, तदानीं सोऽग्निर्भागरहित एव तं प्रजा-

* तापो वै स प्रजापतिरिति । इति भाष्यसम्मतः पाठः ।